

Nr 36.

Ankom till riksdagens kansli den 2 juni 1920 kl. 3 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 36, i anledning av väckt motion om åvägabringande av utredning angående behörigheten av kronans upplåtelser till bergsbruket av skogar inom Hedemora socken.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 203, har herr *Ericsson, Ollas*, hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt verkställa utredning angående behörigheten av kronans upplåtelser till bergsbruket av skogar inom Hedemora socken i Kopparbergs län, samt att, därest utredningen därtill skulle giva anledning, vidtaga åtgärder, i syfte att ifrågavarande skogar, i den mån de äro för hemmanen inom socknen behöfliga, må komma dessa hemman till godo.

Motionen.

Beträffande motiveringen till denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har inhämtat yttrande över ifrågavarande motion av kungl. kammarkollegium, vilket yttrande såsom bilaga bifogas detta utlåtande.

Yttrande av kungl. kammarkollegium.

Det har givetvis varit omöjligt för utskottet att bilda sig någon bestämd uppfattning i frågan, huruvida genom kronans i motionen omnämnda upplåtelser till bergsbruket av skogar inom Hedemora socken socknemännens rätt blivit träd för nära. Av kammarkollegii yttrande framgår emellertid, att så möjligen kan hava skett, och anser kollegium billigheten i dylikt fall tala för, att socknemännen av kronan i någon

Utskottet.

form hållas skadeslösa. Utan att nu kunna ingå på den i sistnämnda hänseende av kammarkollegium väckta frågan anser utskottet dock, att för vinnande av klarhet beträffande ifrågavarande upplåtelser torde en ingående utredning vara av nöden, och anser utskottet i likhet med motionären, att det bör ankomma på staten att föranstalta om dylik utredning.

I detta sammanhang får utskottet erinra, att riksdagen i anledning av herr Erikssons i Grängesberg motion nr 197 i andra kammaren beslutit att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning snarast möjligt, huruvida åtgärder böra vidtagas för att till kronan återföra rekognitionshemman och till bergshanteringens understöd anslagna skogar samt om framläggande för riksdagen av de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Då den i nu förevarande motion väckta frågan nära sammanhänger med den av riksdagen sålunda begärda utredningen synes nämnda fråga lämpligen böra tagas under övervägande i samband med denna utredning.

Utskottet får sålunda hemställa,

att första kammaren för sin del måtte besluta, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att vid den av riksdagen begärda utredningen, huruvida åtgärder böra vidtagas för att till kronan återföra rekognitionshemman och till bergshanteringens understöd anslagna skogar jämväl den i motionen nr 203 i första kammaren av herr Ericsson, Ollas, väckta frågan måtte tagas under övervägande.

Stockholm den 2 juni 1920.

På utskottets vägnar:

OSKAR NYLANDER.

Närvarande: herrar *Nylander, Larsson, Andersson, Norling, Johansson* i Löfholmen, *Westman* och *Steinholtz*.

Reservation av herr *Andersson*.

*Bilaga.**Till riksdagens första kammarens andra tillfälliga utskott.*

I en inom riksdagens första kammare väckt, till utskottet hänvisad motion (nr 203) har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt verkställa utredning angående behörigheten av kronans upplätelser till bergsbruket av skogar inom Hedemora socken i Kopparbergs län, samt att, därest utredningen därtill skulle giva anledning, vidtaga åtgärder i syfte att ifrågavärande skogar, i den mån de vore för hemmanen inom socknen behöfliga, måtte komma dessa hemman till godo.

Genom nådig remiss den 20 februari 1920 har kammarkollegium anbefallts avgiva och till utskottet överlämna utlåtande över motionen; och får kollegium till åttlydnad av denna föreskrift anföra följande.

Den i motiveringen till förevarande motion omförmälda skogstrakten Skånmarken har jämlikt kungl. kungörelsen den 4 februari 1811 blivit skattlagd till ett hemman Skånmarken om $1\frac{1}{80}$ mantal, vilket hemman därefter genom kollegii skatteköpebrev den 24 maj 1830 försålde till ägarna av Vikmanshytte och Turbo bruk och dessa bruks framtida innehavare.

Huruvida genom nämnda eller andra i motionen vidrörda upplätelser av liknande slag Hedemora socknemäns rätt blivit träd för nära, är kollegium nu icke i tillfälle att bedöma. Skulle emellertid så hava skett, synes billigheten tala för, att socknemännen av kronan i någon form hållas skadeslösa.

Kollegium har förty icke något att erinra mot, att den av motionären föreslagna utredningen verkställs.

Stockholm den 23 april 1920.

HJ. NEHRMAN.

Casten von Otter.
P. R. Bergström.

A. W. Dufwa.
Axel Klockhoff.
Föredragande.

T. H. Wohlin.

Herm. Fehr.

Angående åvägbringande av utredning angående behörigheten av kronans upplätelser till bergsbruket av skogar inom Hedemora socken.